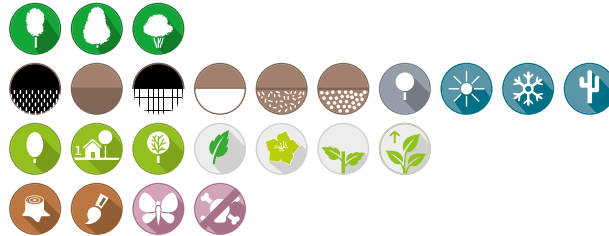

Betula pendula

Hoogte	15 - 20 (30) m, snelgroeiend
Breedte	8-12m
Kroon	onregelmatig ovaal tot langwerpig, halfopen kroon
Schors en takken	wit, iets afbladderend, later aan basis diep gegroefd
Blad	eirond tot ruitvormig, frisgroen, 3 - 6 cm
Herfstkleur	geel
Bloemen	katjes, geelgroen, ♀ opstaand en ± 1cm, ♂ 3 - 8 cm, april
Vruchten	hangende vruchtkatjes, circa 2 - 4 cm
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	losse bodem, vraagt weinig vocht
Bodemvochtigheid	kan op droge grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	2 (-45,5 tot -40,1 °C)
Windbestendigheid	matig tot goed, geen zeewind
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6)
Faunaboorn	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), waardboom voor vlinders
Toepassing	boombakken, daktuinen
Vorm	hoogstam boom, beverde boom, meerstammige boom
Oorsprong	Europa, Klein-Azië
Synoniemen	Betula verrucosa, Betula alba

Inheems in vrijwel geheel Europa, waar hij op veel plaatsen een belangrijke houtproducent is. In het wild kunnen exemplaren van 30 m hoogte worden aangetroffen. Deze hebben een opgaande groeiwijze en zijn soms meerstammig. De ovale kroonvorm is los en half open van structuur en de schuin afstaande takken hebben sterk afhangende en dunne twijgen. De stam is wit en bladdert iets af. Oudere stammen worden ruw aan de basis met diepe scheuren en kleuren donker tot bijna zwartgroen. Twijgen roodbruin en voorzien van wrattige lenticellen. Het variabel gevormde blad heeft een dubbelgezaagde bladrand. De herfstkleur is geel tot geelbruin. Ophogingen, bodemverdichting en wisselende waterstanden hebben een slechte invloed op de gezondheid van deze berk. De boom wortelt oppervlakkig. Zeewind wordt niet goed verdragen.